

14633

III

9

P

1. Langüßki i Ursuskiego Informacya p. Oponowia. precinto mniema.
nem. Miasto Cerkassy. ora. Jeleni Lomowato i Bialow. - str. 38.
2. Konwent Jagny Gory Węgierskiej Kaloni S. Panta contra Antoni Wybra.
nósłki, prob. i prior i cały Konwent Kanoników Reguł. Laterański i Alb.
biedni. - (jako doublez ad 15036 III 5: II 14ab uzmie to) Stowian str. 70
3. Żwiragrodzkiej Starosty Lottkowsy. Replika na Oponowia Branickiego
a sprawo Kłosa Ochomickiego i wzmianka. - str. 20, K. alb. 6.
4. Konstanty Karol i Michał Japorta et. Wyższego sprawy. precinto
Janowi Pieta, kapitałowi i Francisce p. Branowia i Janowi Jantroni i ja.
nami Janasowi, jubilerowi. - K. alb. 12.
5. Ze strony Jana barona De Brea. Wyklad sprawy - precinto Felixowi br.
De Willeis (względem raportu Prorocy o Komornego nie raportowego na ter-
minach). - str. 10.
6. Monsieur Louis l' affaire Du baron De Brea avec le Baron De Willeis.
(po polski i franc.) - str. 13.
7. Stronicki Andrzej. Najwyższego Delegacya! (= prośba o Dekret Executionis
na generała Soltenhoffie) - K. alb. 3.
8. Julianowi i Rapp. Status causae contra Joannem Henricum Fridericum
i Brückena (sprawa spadkowa) - K. alb. 13.
9. Z strony Józefa Jerowskiego. Oponowia precinto Piotrowi Blankowi i spra-
wie o użycie Blanki w polniskim Przymora do kapijonij o J. prawnicy str. 65
+ Summary i manifestów i pismów w tej sprawie poczynionych. - str. 3.
10. Frankhella Reinhold i Fockensahn, majora Pruskiego sprawy precinto Maier.
Jensowi Adamowi i Fockensahn. - K. alb. 3.
11. Ryzy i Platonow Stronicki, w domy i innych Stronickiego sukcesorów Replika
precinto Przechodźkowi, Łódzki i Janowi p. Koryński mat. - str. 14.
12. (a tyżo sprawy) Status causae. - alb. K. 6
13. Konstanty, Konstanty i Stefan Jatoiwscy. Status causae. Porany Franciszek Mi-
chalicki. Sprawa względem natury Dobr. Lebitymiec. - K. alb. 4.
14. i tejże sprawie: Summary Documentum (po Łotwie) - K. alb. 2.
15. Franc. Giesona De Witten, brata jego Jana i siostry Elżbiety De Kofkił Stan sprawy
precinto Piotrowi Węgierski Kłosałskiemu. - str. 14.
16. Broda w. Szwarcenowskiego prawni Woi-
glowi (litog.)

10. Jann Hanyska Ing. D. v. Brücken, ~~pro~~ Prebenic spravy prociato Julianu
Rappow Brücken. (pata 8.) H. ab.

17. 2 strong Edkiv, stencalonych Proba 2. General. Konfederacye p. thman
mian interesu. (o niemce Edkiv) - str. 18.

18. Salomi p. Briscanskich Poltykovej Stan sprawy prociwko Fr. Kar. Bran-
ni, Fran. H. Kt. p. Horomickich Jablonowskich i Fr. Kicsonam Jablonowskiego. K. ab

19. Kaim. Mr Deekies: Stan sprawy kryminalnej

20. Thalesphorus Billewicz (nti. ad vocatib). Trichylin C. R. Indicum (W. sprae
wie Ceylon & Katharomphala & Silpa Lichochich) - M. n. b. 6.

21. Blank contro Józef Jerański (patn 9). Pismo sprawoz.

22. Joanny z Kieruskiego Piechowskiej i matki. Statut causas contra Dosam De Fla
Kas Skutyniska (per ~~per~~ patet 11). - K. n. b. O

23. Nestoro Kar. Lapichy Romanifest na Kacharicenia Hgany p. krabion Co
noir Lapichy rany sw. 1785. - K. alb. H.

24. Franc. Kar. Pranickiego Opasid' na stan sprawy salomoi'a Prin
Soltykoy (patrz: 18.) str. 40

25. Третья и Страны Инквизитор Латинских процессов Франиско Мичалески. (лат.)
26. Рациональ Д. процесс 4/

26. Reichardt D. process 4.)
Brauner

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

14633711

NAYJASNIEYSZA DELEGACYO

LUBO w Roku przeszłym przy zafundowaniu Juryzdykcyi Delegacyiney, miałem honor w Sprawie niżej wyrażoney, podać memoriał wyłuszczający moje pokrzywdzenie w tym, że Dekretu *Executionis* po przewidzionym zupełnie na JW. Soldenhoffie Generale Majorze Woysk Koronnych Proceście, w Sądzie Przes. Kommissyi Skarbu Koronnego zyskać niemogłem; gdy jednak poślednię-
sze okoliczności i dokumenta, iako też i Dekreta zdaia się usprawiedliwiać pier-
wiałkowe moje zażalenie, przeto odważam się powtórzyć proźbymoie na prawie
ugruntowane.

JW. Soldenhoff zyskawłszy w Sądzie Przes. Kommissyi Skarbowey Koron-
ney, na JW. Jędrzeju Tarle Kasztelanicu Lubelskim w Roku 1776. Dekret zapła-
cenia sobie Summy Czer: 5000. do wexlow winney, otrzymał w tymże Sądzie
dwa Dekreta *Executionis* z przydaniem pomocy Woyskowej.

W Roku zaś 1782. d. 5. Lutego tenże JW. Soldenhoff też Summę z gotowym
iuz na JW. Tarle przez siebie przewidzionym processem, i z prowizyami W.
Mikołajowi de Brening Pułkownikowi Woysk Koronnych, w Grodzie Chęcińskim
ustąpił. W. de Brening Summy Czer: Zł: 5000. świeży *Jurisquasitor* trzeci De-
kret *Executionis* w Sądzie Kommissyi Skarbowey zyskał. W tym JW. Tarło zassa-
niając się od Exekucyi Breningowłkiey, podniósł *potioritatem* na całą Substancją
swoię.

Urzędy Zjazdowe Dekretem Trybunałskim Lubelskim do rozśadzenia *Potto-
ritatis Tarłovianæ* wyznaczone, przysądziły W. de Brening rzeczoną Summę Czer:
Zł: 5000. i na Dobrach Ożarówie JW. Tarła dziedzicznych w Woiewództwie
Sandomierskim leżących ulokowały. Wyrok ten Sądu Zjazdowego, Dekret Try-
bunałski d. 26. Miesiąca Czerwca 1787. w Lublinie zapadły potwierdził.

Podobneż i ia Prawo miałem do JW. Soldenhoffa, iakie miał JW. Solden-
hoff do JW. Tarła. JW. Tarło winien był do wexlow JW. Soldenhoffowi Sum-
mę Czer: Zł: 5000. a JW. Soldenhoff także do wexlow winien mi Czer: Zł: 2000.
JW. Soldenhoff na JW. Tarle, a ja na JW. Soldenhoffie w iednymże Sądzie
Kommissyi Skarbowey, na fundamencie wexlowego prawa przewiodłem proces.
JW. Tarło podniósł na swoię Substancją *potioritatem*. JW. Soldenhoff poddał
pod Konkurs swój majątek.

W tak podobney. owszem w teyże samey, i z iednegoż źródła wynikającej
sprawie, różne jednakowoż Przes. Kommissya wydała Dekreta, iako następne wy-
tłumaczenie każdego przeświadczy.

Gdy w R. 1782. zupełny w Sądzie Przes. Kommissyi Skarbowey na JW. Sol-
denhoffie przewiodłem proces, aby mi Summę Czer: Zł: 2000. do czterech wexlow
osobnych, każdego na Czer: Zł: 500. wystawionego winną, w raz z prowizyami i un-
kosztami prawnymi zapłacił; podniósł JW. Soldenhoff za Reskryptem J. K. Mości
Konkurs na Substancją swoię. Dlaczego, niemogąc zyskać Dekretu *Executionis*
w Kommissyi, przymuszony byłem pisać się do Konkursu Soldenhoffskiego.

Lecz JW. Soldenhoff uznawszy i słuszność, i pierwszeństwo długu moiego nad
pretensyie innych Wierzycielow swoich, do Konkursu zbiegających się, zapewnił
mię listem z Miedzianey góry d. 5. Maja 1785. pisanym, że zupełną satysfakcyą
międ będę, skoro Summa Czer: Zł: 5000. na Tarłowszczyźnie ulokowana zostanie.

Tegoż dnia 5. Maja, ale rokiem późnię, to jest w 1786. W. de Brening dał mi afsekuracyny rewers na to, iż skoro wyżej rzeczona Summa Czer: Zł: 5000. od JW. Soldenhoffa sobie ustatpioną z Dóbr Tarłowskiich odzylcze, natychmiast, Czer: Zł: 2000. za JW. Soldenhoffa zapłaci.

Osnowa tego rewersu, w oryginalé Przes: Delacyi złożonego jest następująca. = " Niżey podpisany znam tym skryptem moim, który za autentyczny, mieć „ chcę, iż ja przeymując dług Szł: Andrzeia Stronńskiego, do JW. Alexandra Soldenhoffa Generała Majora Woysk Kor: Szwagra mego winny, do Summy, Czer: „ Zł: 2000. wynoszący, processem w Kommissyi Skarbu Kor: ewinkowany, tegoż „ Szł: Stronńskiego afsekuruję, iż onemuż pomienioną Summę Czer: Zł: 2000. „ zastępując tegoż JW. Soldenhoffa Szwagra mego, i exekucyą procesu przez tegoż „ Szł: Stronńskiego na JW. Soldenhoffie otrzymanego wstrzymując, z Summy „ u JW. Tarła mianey, skoro tylko process *potioritatis* przez JW. Tarła podniesiony „ zakończę, żadnemi dobrodziejstwuy prawa niezastanawiając się, i bez żadney wymówki zapłacę. W przypadku zaś sprzeciwienia się wolne dochodzenie pretensyi o Czer: Zł: 2000. temuż Szł: Stronńskiemu, czyli do mnie, czyli do JW. Generała Soldenhoffa, podług już mianego i przewidzianego procesu w Sądach „ Kommissyi Skarbu Koronnego onemuż zostawiam. Który to skrypt, iako z „ dobrej woli moiey, nastąpiony, tak on własną ręką podpisałwszy, Aktami „ autyeczny roborować przyrzekam. Dnia 5. Miesiąca Maja 1786. Mikołay Baron de Brening Pułkownik m. p. „

Gdy więc dowiedziałem się, że Summa Czer: Zł: 5000. *vigore* Cessyi przez JW. Soldenhoffa na rzecz i Olobę W. de Brening Roku 1782. d. 5 Lutego w Grodzie Chęcińskim zeznaney Wu. de Brening nie tylko przez Dekret Sądu Ziazdowego, ale nawet i Trybunału Lubelskiego w Roku 1787. d. 26. Czerwca zapadły, *ex Potioritate Tarloviana* przysądzona, i na Dobrach Ożarowie lokowaną została, niemogąc się doczekać od W. de Brening zapłacenia mi Summy Czer: Zł: 2000. na siebie do uiszczenia się za JW. Soldenhoffa przeiętey; pozwałem przeto W. de Brening do Sądu Przes: Kommissyi Skarbowey, *in ordine* zyskania na nim Dekretu *Executionis* do Dóbr Ożarowa, które tak podług listu JW. Soldenhoffa, iako też i Rewersu W. de Brening wyżej cytowanych, podlegały Prawu Ewikcyi dla mnie, zapewnienie satysfakcyi na Summie Czer: Zł: 5000. *ex Potioritate Tarloviana* odzyskaney, mającego.

W ośm dopiero tygodni po wydaniu odemnie W. de Brening na Dobrach Ożarowie kładzionego dnia 28. Xbris 1787. w Grodzie Sandomierskim, zeznanego pozwu w którym, na tymże dniu i Oblata skryptu W. de Brening mnie danego nastąpiła; W. de Brening całkowitą Summę Czer: Zł: 5000. pod datą 19. Februarij 1788. w Grodzie Warszawskim JW. Popielowi Kasztelanowi Sandomierskiemu na Dobrach Ożarowie ulokowaną, ustatpił.

Przymuszony więc byłem tegoż JW. Popiela do gotowey Sprawy z W. de Brening mianey przypozwać. JW. Popiel pozwał mię na wzajem do Kommissyi Skarbowey w dwoiakiey propozycyi. *Pierwszey* nieuznania forum, *drugiey* wścążnienia kar za nieśluszne JW. Popiela przypozwanie.

Sąd Przes: Kommissyi Skarbowey przychyliwszy się do żądania JW. Popiela, takowy uciążliwy d. 29. Maja 1788. wydał wyrok. *Ponieważ sprawa terazniejsza Szł: Stronńskiego z W. de Brening Pułkownikiem Woysk Koronnych, i JW. Kasztelanem Sandomierskim zachodząca, od Sprawy z W. Soldenhoffem w Sądzie swym popieraney jest oddzielną, i w liczbie rodzaju Spraw Sądowi niniejszemu przepisanego niezawiera się; przeto Sąd Sprawę niniejszą niepodlegać Sądowi niniejszemu uznaie.*

Obedwie te przyczyny w Dekrecie przywiedzione, zdają się być nie gruntowne: Z wyżej albowiem cytowanych odemnie dokumentow okazuje się, *Amo.* Ze Sprawa moja z W. de Brening i JW. Popielem miana, nie jest oddzielną od sprawy przezemnie, przeciwko JW. Soldenhoffowi w Sądzie Kommissyi Skarbowey popieraney. *2do.* Ze taż sama moja sprawa, w liczbie rodzaju Spraw Przes: Kommissyi przepisanego zawiera się.

Co do pierwszego Punktu. Nic niemasz łatwiejszego, iako dowieść *nayprzód*, że moja z W. de Brening sprawa, jest taż sama, którą z JW. Soldenhoffem w Kommissyi

misysy Skarbowey miałem: *Powtòre* Ze JW. Popiel z iednegoż powodu, z iedneyże a nie różney przyczyny, w tąż samą wpływa Sprawę; Bo JW. Popiel nie miał, i nie ma inzego Prawa własności posiadania części Dóbr Ożarowa *in potioritate* JW. Soldenhoffowi i Breningowi przyśadzonych, tylko to, które JW. Soldenhoff pierwsiastkowy, a W. de Brening nabywsczy właściciel mieć mogli. Te dwa wnioski przekonają Nayiaśnieyszą Delegacyą, o uciążliwości Dekretu Prześwietney Komisysy.

A naprzód z rewerfu W. Breninga mnie danego okazuje się. Ze W. de Brening stał się istotnym moim dłużnikiem, gdy zastępując Szwagra swego dług, zawarzył mi za niego zapłacić Czer: Zł: 2000. Którey bezpieczeństwo bez najmnieyszey excepcyi na Summie Tarłowskiej przez siebie od JW. Soldenhoffa nabytey, zapewnił.

Konstytucya 1775. o wexlach w §. I. N. 4. wytłumaczywszy termina wexlowe, że *Trafsant* jest to wystawiciel, *Trafsat* jest akceptantem Wexlu ukazicielowi służącego; natychmiast w §. II. tit. o Protestach No. 9. wyraźnie tak mówi. Kiedy *Trafsat* raz akceptuje Wexel, już się więcej cofać niemoże, choć by się dowiedział po akceptacyi, że *Trafsant* jego zbankretował. Powyżey zaś toż Prawo rzekło, iż gdyby albo *Trafsat* nie akceptował *Trafsanta* wexel, albo sam zbankretował, wolno zawżde właścicielowi Wexlu powrócić do oryginalnego *Trafsanta* czyli wystawiciela wexlu. Więc podług opisu wyraźnego tego Prawa *Trafsant* i *Trafsat* iednego znaczą dłużnika, ponieważ obydwu równymże Prawem obowiązani są do uiszczenia się Właścicielowi wexlu.

JW. Soldenhoff był i *Trafsantem* i *Trafsatem* swoich czterech wexlow, na osobę moję wystawionych dotąd, póki W. de Brening nie stał się *Trafsatem* obowiązującym się zapłacić za *Trafsanta* dług mnie winny. Lecz skoro W. de Brening już *Trafsata* obowiązek, nie przed po iniesionym przez IW. Soldenhoffa konkursem, ale w czasie agitującey się Konkursowey jego sprawy; nie przed Dekretami i processem przezemnie na IW. Soldenhoffie, w Sądzie Prześw. Komisysy Skarbowey przewidzionym, ale po Dekretach i zakończonym processie, na siebie pod rygorem Konstytucyi 1768. o dobrowolnych obligach uchwaloney przejął, przeto przyznał mi też moc dochodzenia u niego moiey własności na fundamencie prawa, iakie miałem i mogłem mieć do IW. Soldenhoffa. Iakóż W. de Brening stołownie do wyżey wzmiankowaney 1775. Konstytucyi wypisał się w te słowa. Ze zastępując i exekucyą procesu na JW. Soldenhoffie przewidzianego wstrzymując, wolne dochodzenie pretenzysy o Czer: Zł: 2000. temuż Szl: Stroniskiemu czyli do mnie, czyli do JW. Generala Soldenhoffa podług już mianego, i przewidzianego procesu w Sądach Komisysy Skarbu Koronnego onemuż zostawiam.

Ieżeli zaś iestzcze i te dowody z Prawa i Dokumentow przywiedzione, nikogo nieprzekonywają; że iednymże było obydwóch interessem, zaspokoić mię w Summie Czer: Zł: 2000: Własne przecież IW. Soldenhoffa i Breninga zaświadczenia każdego łatwo przeświadczą IW. Soldenhoff w liście swoim z Miedzianey Góry d. 5. Maja 1785. pisany; W. zaś de Brening przez rewers obligacyiny tegoż dnia 5. Maja 1786. mnie dany, na iednymże funduszu *ex Potioritate Tarloviana* odzyskać mianym, mnie zabezpoczyli. Y że iednegoż wspólnego, a nie oddzielných Dłużników znaczyli, dali dowod w tym, że W. de Brening przejął na siebie tylko Summę Kapitałną Czer: Zł: 2000. do zapłacenia mnie winną, a IW. Soldenhoff od teyże Summy prowizye zaległe Dekretami Komisysy przyśadzone, wraz z unkosztami prawnymi osobną Kartą na tymże dniu 5. Maja 1786. Roku daną, zapłacić obowiązał się.

Naostatek gdy ani IW. Soldenhoff o bezprawność swoiey Celsysy w Grodzie Chęcińskim 1782. d. 5. Lutego, Wu. de Brening na Summę Czer: Zł: 5000. z Tarłowszczyzny odzyskać mianą, zeznaney; ani W. de Brening o nieważność swiego rewerfu obligacyiny na Czer: Zł: 2000. z ubezpечeniem Ewikcyi na teyże Summie Tarłowskiej mnie danego, najmnieyszego, do tych czas niezanieśli Manifestu; owszem iedenże reprezentując Aktorat, wspólnie się *in Potioritate Tarloviana* pisali, i Dekret Trybunałski Lubelski d. 26. Czerwca 1787. zapadły, mocą Celsysy przez IW. Soldenhoffa, na rzecz W. de Brening uczynioney, iako ani przez IW.

Soldenhoffa, ani przez IW. Tarła zaskarżoney, sumę Czer: Zł: 5000. Wu. de Brening na Dobrach Tarłowskich Ożarowie przysłażił, przeto żadna niepozostała wątpliwość, iż Sprawa moja z W. de Brening w Sądzie Kommissyi Skarbowey miana, nie jest oddzielna od Sprawy przezemnie przeciwko IW. Soldenhoffowi popieraney.

Sentencya Dekretu Trybunałskiego, jest takowa. *Quo adest distinctam Categoriam J. M. Tarlo, contra MM. Alexandrum Baronem de Soldenhoff Generalem Majorem & Nicolaum itidem Baronem de Brening Colonellum Exercituū Regni promotam . . . interveniente cessione de praefata Summa 5000. Czer: Zł: ex scriptis Cambialibus, & aliis provenientes per M. Sondenhoff Generalem Majorem in Exercitu Regni in rem, & personam M. Nicolai de Brening d. 5. Februarii Anno 1782. in Castro Chencinensi recognita, Decretum Executionis pro parte ejusdem jurisque sitoris in Eodem Judicio Commissionis Thesauri Regni Varaviae d. 25. 7bris 1784. Anno emanasse . . . Proinde dictam 5000. Aur: Hung: Summam, M. de Bruning super Bonis Ożarowo Tartovianis adjudicat.*

Tak iasnemi dowodami okazawszy, że IW. Soldenhoff, i W. de Brening są to wspólni moi dłużnicy, łatwiej jeszcze okazać, że IW. Popiel w tęż samę moję z niemi miana, wpływa sprawę.

Zapytawszy się IW. Popiela, od kogo ma Celsyą na sumę Czer: Zł: 5000? musi odpowiedzieć (bo tak Tranzakcyą świadczy) że od W. Breninga; któż W. de Brening przyznał własność tej sumy? IW. Soldenhoff à IW. Soldenhoff jakie miał prawo do IW. Tarła? o to dług prosty rzetelnie mu winny, processem w Kommissyi Skarbowey ewinkowany: — Więc i W. de Brening, i IW. Popiel niemają inszego Prawa dopominania się z Dóbr. Ożarowa sumy Czer: Zł: 5000. tylko to samo, które miał IW. Soldenhoff pierwsiastkowy Tarłowski wierzyciel.

Iuż tedy związek sprawy moiej z IW. Soldenhoffem z W. de Brening, i z IW. Popielem mianey, jest oczewisty. IW. Soldenhoff pierwsiastkowym moim był dłużnikiem, W. de Brening przejął na siebie zapłacenie długu za IW. Soldenhoffa, IW. zaś Popiel nabył tę sumę od W. de Brening, której ani IW. Soldenhoff, ani W. de Brening, nie byli iuż w całkowitości właścicielami. Niemógł bowiem W. de Brening ani prawnie, ani sprawiedliwie na całą sumę Czer: Zł: 5000. IW. Popielowi uczynić Celsyą, bo z tej summy należało odtrącić dług mój Czer: Zł: 1000. za IW. Soldenhoffa do zapłacenia zaręczony. Podobnież niemógł IW. Popiel na całą sumę Czer: Zł: 5000. od W. de Brening nabywać przekazania; Bo wiedział, i powinien był wiedzieć, że ja d. 28. Xbris 1787. i Kartę obligacyjną W. de Brening do oblaty podałem, i relacyą pozwu na Dobrach Ożarowie W. de Brening pod tymże Aktem w Grodzie Sandomierskim zeznaną miałem, iako świadczy Extrakt w Nayiasnieyszey Delegacyi złożony. Dopiero w ośm tygodni później, to jest dnia 19. Februarii 1788. IW. Popiel nabył Celsy od W. de Brening.

Niechże się teraz IW. Popiel iak chce, i może tłómaczy, że on nienależy do sprawy Wu. de Brening przezemnie intentowanej; przecież niepowie nic, co by się z Prawem zgodzić mogło: Ieżeliby rzekł, iż W. de Brening utaił przed nim dług mój, oskarżyłby sam siebie przed publicznością, o grubą nieostróżność i nieprzezorność, że niewiedząc o pewności, nabywał tego, czego przekaziciel nie był właścicielem. Ieżeliby zaś powiedział, iż miał zupełną o wszystkim wiadomość, więc niszczyłby tym samym moc Celsy przez W. de Brening na osobę swoję uczynioney: bo każda tranzakcyą *in praesentium tertij* zawarta, *ipso jure* jest nieważna.

Ale IW. Popiel o pierwsiastkowym moim długu do Dóbr. Ożarowa ściągającym się nie tylko od WW. Łączkowskich Plenipotentą i Kommissarza swoich, ale i o demnie samego przy okazaniu dokumentów jemu osobiście komunikowanych, wczesną i zupełną odebrał wiadomość. Iuż więc ani cień wątpliwości pozostać może, że IW. Popiel w tęż samę moję z W. de Brening miana wpływa sprawę: chybaby przeistoczyć potrzeba słońce na ciemność, fałsz na prawdę, Prawo na obłudę, sprawiedliwość na nieczemność.

Co do drugiego Punktu w Dekrecie wyrażonego, iakoby ta sprawa nie była w Regestrze rodzaju spraw Przės: Kommissyi do sądzenia przepisanych umieszczona, więcęby odpowiedzieć nienależało, tylko, że ta sprawa wypływa z wexlow pierwsiastko

właſtkowego moiego dłużnika IW. Soldenhoffa. Dla iaśnieyſzego jednakowoż uciążliwości okazania, naſtępujące przywieść należy dowody.

Gdy IW. Soldenhoff na IW. Tarle, a ja na IW. Soldenhoffie w ſądach Przeſi Kommiſſyi Skarbowey przewodziłem proces, nikt niewnolił, że te ſprawy nie należą do Kommiſſyi Skarbowey; Bo wyraźnie Prawo 1775. tytuł: Jakie ſprawy w Kommiſſyach Skarbowych ſądzone być mają. Nro 4. wymienia „ O wexle wſzelkie bez excepcyi Oſob i ſtanu. „

Lecz gdy ja W. de Brening zaręczyciela, czyli terminami wexlowemi mówiąc *Traſſata* o ſatyſfakcyi ſummy Czer: Zł: 2000. za IW. Soldenhoffa *Traſſanta* do zapłaćenia przeiętej zapozwał: w ten czas Przeſi Kommiſſya rzekła, że te ſprawy ſą oddzielne, żadnego między ſobą związku niemające, w Regeſtrze rodzaju ſpraw do ſądzenia przepiſanych nieumieſzczono.

Iużem wyżej cytował Prawo, że *Traſſat* i *Traſſant* jednego ſtanowią. Dłużnika, pokazałem że IW. Popiel nabył od W. Breninga tę ſummę której on nie był iuż w całkowitości właſcicielem; iaſną więc ieſt prawda, że jako te ſprawy nie ſą oddzielne od ſiebie, tak nie w inſzym ſądzie rozſądzone być powinny, tylko w Przeſi Kommiſſyi Skarbowey; zwaſzcza, że i W. de Brening w Karcie ſwoiey obligacyney wyraźnie mówi, iż w przypadku ſprzeciwienia ſię wolne dochodzenie pretenſyi Czer: Zł: 2000. temuż Szł: *Stroſkiemu* czyli do mnie, czyli do IW. Soldenhoffa podług iuż mianego, i przewidzianego *Proceſſu* w ſądach Kommiſſyi Skarbu Koronnego o-
nemuż zoſtawiam; i IW. Popiel Kaſztelan Sandomierski dając na ſummę Czer: Zł: 1600. z ſummy Czer: Zł: 5000. reſztuiącą W. de Brening niedopłaconą, ſwój obligacyiny rewers, wyraźnie *Forum ſobie Kommiſſyi Skarbowey* do odpowiedzi wyznaczył. Na które dowody zapatrzywszy ſię Trybunał Lubelski, lubo IW. Popiel wſzyſtkich Kredytorów Breningoſkich, a ſzczególnie i mnie o uchylenie pretenſyi moich zapozwał, przecieź nieprzyzwolicie w ſądzie ſwym czynić IW. Popiela uznał — ſłowa ſą Dekretu Trybunałſkiego w Lublinie d. 15. Czerwca zapadłego: *Quoniam ſcripto manuali de data ejus. Varſavia die 19. Menſis Februarij Annō elapſō 1788. per J. M. Paulum Popiel Caſtellanum Sandomiriensem ſuper ſummam 1600. Aureor. Hung: M. Brening datō, Forum Commiſſionis Theſauri Regni inſcriptum eſſe elicitur. . . . Proinde iudicium non ſubeſſe Foro cauſam preſentem declarat, ſed eandem ad iudicia Commiſſionis Theſauri Regni iudicandam remittit.*

Chociaż zaś tak iaſne miałem dowody, przecieź Przeſi Kommiſſya, na memoriał mój pierwiaſtkowo do Nayiaśnieyſzey Delegacyi podany dając odpowiedź, wypisała ſię przeciwko wſzelkiej oczewiſtości, że ani W. Brening, ani IW. Popiel niezapisał i nieuznał *Forum competent* Sądu Kommiſſyi Skarbowey.

Z naypokornieyſzą więc do Nayiaśnieyſzey Delegacyi przychoǳę prozbą po rezolucyą, do którego ſądu teraz po Dekret *Executionis* udać ſię mam; ieżeli do Trybunału? ten iuż nieuznał *Forum competent*; ieżeli do Kommiſſyi Skarbowey? ta ſię łatwo przychyli do wnioſkow IW. Popiela w Trybunale czynionych, iż bym ja z innemi Kredytorami, do inſzey nie na Dobrach Ożarowie będącey, na których beſpieczeńſtwo ſummy Czerwonych Złotych 2000. mam zapisaane, Breningoſkiej ſubſtancyi był odeſłany.

Oycowſka P. K. Mości Pana Mego Miłoſciwego nad wiernemi ſwemi poddanemi pieczołowitość; Nayiaśnieyſzych Stanow Seymu-
iących w wymiерzeniu każdemu ſprawiedliwości gorliwość, i Waſzą
Paſnie Wielmożni Panowie wrodzona nad pokrzywdzonemi liłość,

zapewniamę mię w nadziei iż łaskawą odebrawszy rezolucyę. otrę
te gorzkie łzy z powiek moich, które niemożność oparcia się przemo-
cy, na mnie codziennie do tych czas wyciskata.

NAYJASNIEJSZYCH STANÓW
Seymujących

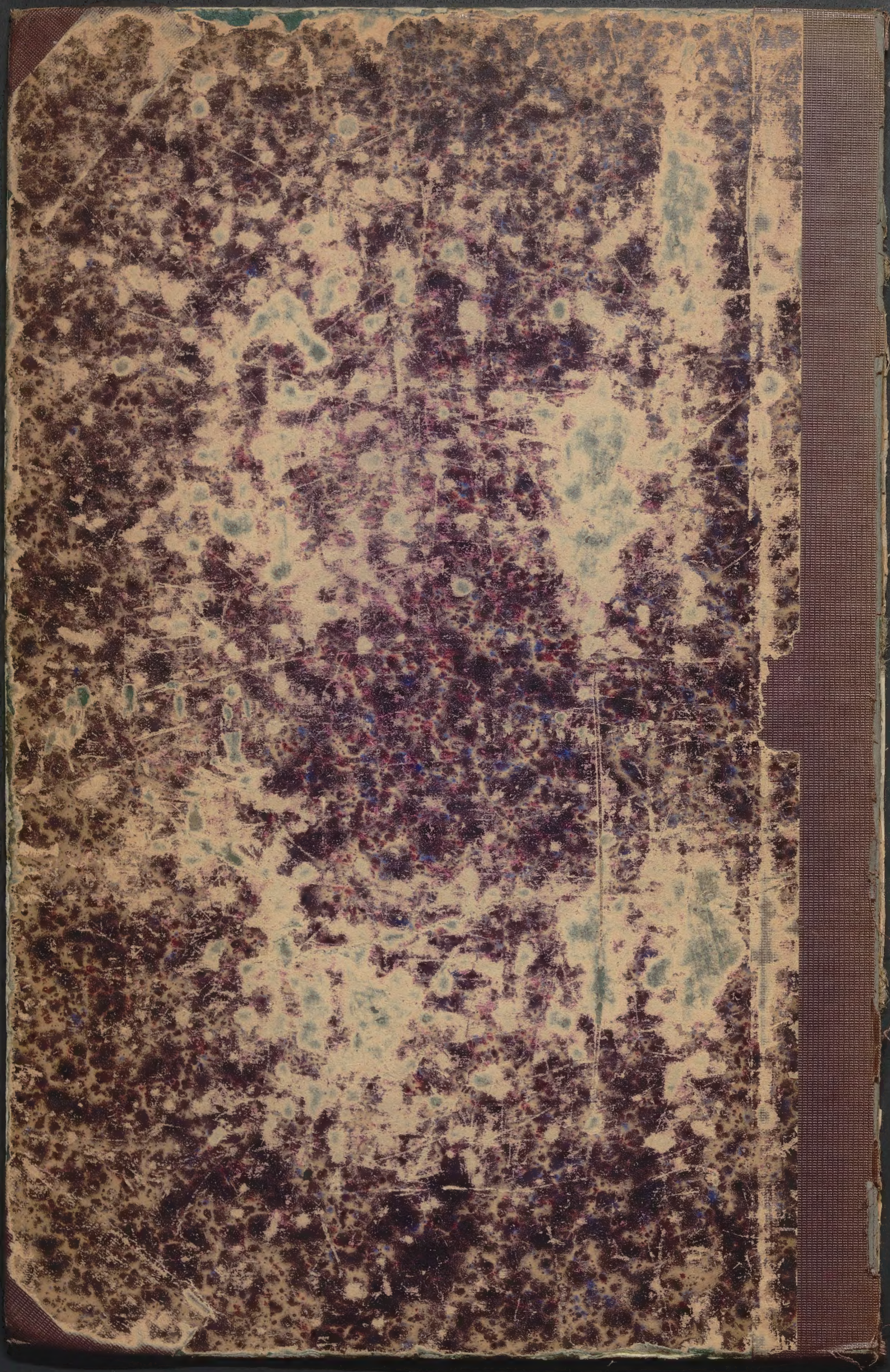
Wierny Poddany

Andrzej Stroncki

Kupiec i Obywatel M. S. W.

Biblioteka Jagiellońska
stat0027780

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i

Plachaty.

~~VIII~~
IX